

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. november 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1449
Dok.: AMC41036

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 188 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 1. november 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 188 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren tilkendegive, om ministeren finder, at der er rimelige årsager til, at der er forskel på forældelsesfristen i sager om incest og sager om andre seksuelle overgreb og ligeledes om ministeren vil lade forældelsesfristen om incest indgå i det arbejde, Straffelovrådet er i gang med om forældelsesfrister.”

Svar:

Straffelovens kapitel 11 om ophør af den strafbare handlingens retsfølger indeholder bestemmelser om forældelse af strafansvar, herunder bl.a. visse særlige regler om forældelse i sager om seksuelt misbrug af børn.

Efter straffelovens § 93 afhænger forældelsesfristens længde som udgangspunkt af strafferammen for den pågældende forbrydelse. Forældelsesfristen er således 2 år, når strafferammen ikke overstiger fængsel i 1 år, 5 år ved en strafferamme på fængsel indtil 4 år, 10 år ved en strafferamme på fængsel indtil 10 år, og 15 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel på bestemt tid.

Baggrunden for denne sammenhæng mellem forældelsesfristen og lovovertrædelsens grovhed er, at jo grovere en lovovertrædelse er, desto større behov vil der typisk være for retsforfølgning, selv om der er gået længere tid, efter at lovovertrædelsen er begået, og desto svagere vil de hensyn, der kan tale imod en sådan forfølgning, typisk være.

Det følger af straffelovens § 94, at forældelsesfristen som udgangspunkt regnes fra den dag, da den strafbare virksomhed eller undladelse er ophørt.

Efter § 94, stk. 4, regnes forældelsesfristen for bl.a. en række sædelighedsforbrydelser (f.eks. straffelovens §§ 210 om incest, § 222 om samleje med en person under 15 år og § 223 om samleje bl.a. med adoptivbarn, plejebarn mv. under 18 år) dog tidligst fra den dag, den forurettede fylder 18 år. Baggrunden herfor er et ønske om at sikre, at personer, der som børn bliver udsat for seksuelt misbrug, har mulighed for som voksne – hvor de bedre vil være i stand til at varetage egne interesser – at reagere over for dette misbrug, uden at forældelsesreglerne udelukker muligheden for strafferetlig forfølgning. Bestemmelsen omfatter tilfælde vedrørende seksuelt misbrug, som bl.a. er karakteriseret ved, at et barn som

offer på grund af forholdets karakter og et nært forhold eller et på anden måde særligt forhold til misbrugeren kan føle sig presset til at hemmeligholde misbruget.

Ved overvejelser om, hvilke regler om forældelse der bør gælde, er det efter Justitsministeriets opfattelse vigtigt at være opmærksom på, at en ændret forældelsesfrist ikke indebærer en ændring af kravene til bevisernes styrke. Der kan derfor være betydelige bevismæssige vanskeligheder forbundet med at retsforfølge forbrydelser, der er begået mange år forinden. Det gælder ikke mindst i tilfælde, hvor der ikke foreligger tekniske beviser, men hvor beviserne i det væsentlige eller udelukkende består af offerets vidneudsagn.

De nuværende forældelsesregler i sager om seksuelt misbrug af børn er udtryk for en samlet afvejning af på den ene side hensynet til offeret og samfundets interesse i, at disse forbrydelser bliver anmeldt, og på den anden side hensynet til at undgå omfattende efterforskning af sager, der ikke vil kunne gennemføres på grund af utilstrækkelige beviser, og hvor den forurettede muligvis vil opleve en frifindelse som en yderligere krænkelse.

Justitsministeriet har anmodet Straffelovrådet om at foretage en generel gennemgang af straffelovens kapitel 24 om forbrydelser mod kønssædeligheden. I tilknytning til denne gennemgang kan Straffelovrådet ifølge sit kommissorium overveje forholdet til straffelovens § 210 om incest.

Justitsministeriet har desuden anmodet Straffelovrådet om i forbindelse med rådets gennemgang af straffelovens kapitel 24 at overveje, om der efter rådets opfattelse er grundlag for at ophæve eller ændre forældelsesfristen i sager om seksuelt misbrug og andre former for seksuel krænkelse af børn.

På den anførte baggrund finder jeg, at en stillingtagen til, om der er grundlag for at ændre reglerne om forældelse af strafansvaret i sager om incest eller sager om andre seksuelle overgreb, bør afvente resultaterne af Straffelovrådets arbejde.